

Nr 502

Av herr **Öhman m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 och 26 §§ lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m., så ock om fortsatt giltighet av samma lag, m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 154 föreslås att hyresregleringslagens bestämmelser förlänges till den 30 april 1959. Samtidigt föreslår regeringen att Kungl. Maj:ts fullmaktslag ändras så, att på administrativ väg hyresregleringslagen skall kunna avvecklas inom vissa områden.

Således föreslår regeringen att fullmaktslagen skall utvidgas till att omfatta lägenheter, som har upplåtits till andra ändamål än bostäder, såsom affärslokaler och liknande lägenheter, möblerade enkelrum och lägenheter i en- och tvåfamiljshus. Regeringens hemställan grundar sig på att det får anses sannolikt att på vissa orter lägenhetsbristen kan upphöra tidigare än på andra orter, varför en kategorimässig avveckling skulle kunna företagas.

Någon utredning om detta förhållande förebringas inte i propositionen, som endast bygger på ett sannolikhetsantagande. Vi anser att dylika grunder inte är tillräckligt bärande för att riksdagen skall fatta beslut om ytterligare avveckling av hyresregleringen.

Något belägg för att bostadssituationen på hyresmarknaden skulle ha förbättrats under 1956 föreligger inte. Däremot har, enligt bostadsstyrelsen, bostadsnöden ökat. Särskilt gäller detta familjer med barn samt kategorien icke gifta utan barn. Beträffande den senare gruppen säger bostadsstyrelsen, att den väsentligt ökat. Denna grupp innesluter sannolikt till största delen sådana som söker bostad i möblerade rum.

Den motivering som departementschefen anförde förra året i prop. nr 168 torde därför i år vara ännu mera giltig. Som motivering *mot avveckling* framhöll statsrådet:

Vad slutligen beträffar de möblerade enkelrummen är att märka, att reglerna om besittningsskydd, som bör utformas för mera normala förhållanden, icke lämpligen kan göras tillämpliga på dessa lägenheter. En avveckling av hyresregleringen skulle därför här ställa stora grupper av hyresgäster, ofta personer med små inkomster, utan varje skydd mot hyreshöjningar och obefogade uppsägningar.

I motiveringen *mot upphävande av hyresregleringen för affärslokaler* anförde statsrådet:

Vad angår affärslokaler och andra dylika lägenheter är det uppenbart att en avveckling enligt kommitténs förslag i dagens läge skulle komma att medföra olägenheter, som icke helt skulle kunna motverkas genom reglerna om besittningsskydd.

Vad sedan beträffar regeringens förslag om att hyreskontrollen skall avvecklas i hus som förvaltas av kommunalt eller likartat företag, så är det visserligen sant, att kommunala och allmännyttiga företag icke har intresse av att uttaga högre hyror än som fordras för förvaltningen av företagen. Vilken verkan ett slopande av hyreskontrollen för sådana fastigheter kan få är svårt förutse, men på inga påvisbara nackdelar kan anföras, om kontrollen bibehålles, anser vi inga sakliga skäl föreligga för en avveckling.

Vi delar således den uppfattning som framförts av Hyresgästernas riksförbund, att anledning för närvarande saknas att företaga lagändringar, som skulle möjliggöra en partiell och kategorimässig avveckling av hyresregleringslagen.

Med hänvisning till vad vi sålunda anført hemställer vi,
att riksdagen måtte avslå de av Kungl. Maj:t föreslagna
ändringarna i 1 och 26 paragraferna hyresregleringslagen.

Stockholm den 12 april 1957

Gunnar Öhman

Anton Norling

Helmer Persson
